

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 149/03-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. augusta 2003 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. J. K., bytom T., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., K., vo veci porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresnej prokuratúry vo Vranove nad Topľou v konaniach vedených pod sp. zn. Pn 2065/99, Pn 2098/99 a Pn 2134/02 a Krajskej prokuratúry v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. Kn 2116/99 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. J. K. **o d m i e t a** pre zjavnú neopodstatnenosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. júla 2003 doručená sťažnosť MUDr. J. K., bytom T. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. J. K., K., vo veci porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresnej prokuratúry vo Vranove nad Topľou (ďalej len „okresná prokuratúra“) v konaniach

vedených pod sp. zn. Pn 2065/99, Pn 2098/99 a Pn 2134/02 a Krajskej prokuratúry v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. Kn 2116/99.

Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie čl. 46 ods. 1 ústavy postupom okresnej prokuratúry v konaniach vedených pod sp. zn. Pn 2065/99, Pn 2098/99 a Pn 2134/02 a krajskej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. Kn 2116/99. Požaduje tiež priznať ako náhradu nemajetkovej ujmy sumu 10 000 Sk, ktorú by mali okresná prokuratúra a krajská prokuratúra zaplatiť spoločne a nerozdielne. Napokon požaduje aj náhradu trov konania.

Zo sťažnosti vyplýva, že voči sťažovateľovi boli podané viaceré anonymné trestné oznámenia pre rôzne trestné činy, ktoré sa však po preverení ukázali ako nedôvodné. Sťažovateľ preto podal sám trestné oznámenie pre trestný čin krivého obvinenia na pisateľa anonymov, avšak polícii sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce začať trestné stíhanie. Okrem toho sťažovateľ bol objektom množstva výhražných a urážlivých telefonátov v neskorých nočných hodinách. Domáhal sa v tejto súvislosti na okresnej prokuratúre svojho práva na súdnu a inú ochranu. Napriek tomu anonymné telefonáty stále pokračujú, pričom autor v nich uvádza skutočnosti, o ktorých vie len uzavretý okruh ľudí. Z doterajších faktov možno vyvodiť záver, že pisateľom anonymov a autorom telefonátov je osoba z Okresného úradu vo Vranove nad Topľou s dobrými osobnými kontaktmi na okresnej prokuratúre. Okresná prokuratúra nemá záujem zistiť skutočného páchatel'a trestného činu krivého obvinenia a vzhľadom na neúčinný a ľahostajný postup páchatel'a ani nezistí. Doposiaľ neboli z anonymných listov vzaté odtlačky prstov a neboli ani zisťované telefónne čísla, z ktorých sa uskutočnili výhražné telefonáty. O preskúmanie postupu okresnej prokuratúry sťažovateľ opakovane žiadal aj krajskú prokuratúru, avšak výsledkom výpovede sťažovateľ'a na krajskej prokuratúre bolo, že okresná prokuratúra začala konať v tom smere, aby bol sťažovateľ obmedzený v spôsobilosti na právne úkony. Keď totiž Okresný úrad vo Vranove nad Topľou 10. októbra 2002 podal na Okresný súd vo Vranove nad Topľou návrh na obmedzenie spôsobilosti sťažovateľ'a na právne úkony v rozsahu práva podávať podnety a návrhy na súdy a štátne orgány, okresná prokuratúra už 14. októbra 2002 ohlásila vstup do tohto konania a angažuje sa v ňom na strane navrhovateľ'a.

Podľa názoru sťažovateľa treba postup okresnej prokuratúry a krajskej prokuratúry považovať za porušenie čl. 46 ods. 1 ústavy.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípade ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti

medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh je preto možné považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02).

Podľa názoru ústavného súdu tú skutočnosť, že orgány činné v trestnom konaní vrátane okresnej prokuratúry a krajskej prokuratúry doposiaľ nezistili páchatel'a, ktorý anonymne obvinil sťažovateľa z trestných činov a ktorý mu adresoval výhražné a urážlivé telefonáty, nemožno považovať za porušenie čl. 46 ods. 1 ústavy. Toto právo sťažovateľa by mohlo byť za určitých podmienok porušené nečinnosťou týchto orgánov, teda keby jeho trestné oznámenia bez náležitých dôvodov ignorovali. Ústavné právo na súdnu a inú právnu ochranu nemožno stotožňovať s úspechom účastníka v konaní. To znamená, že pokiaľ účastník konania nedosiahne želaný výsledok, neznamená to porušenie tohto jeho základného práva. Možno preto uzavrieť, že postupom okresnej prokuratúry a krajskej prokuratúry nemohlo dôjsť k namietanému porušeniu označeného práva.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. augusta 2003